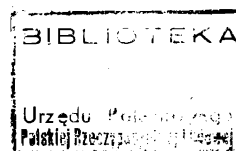

8 lutego 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY B424 21/00

Nr 2920.

Kl. 11 e 13.

Arnold Bolland
(Kraków, Polska).**Zespół skoroszytów.**Zgłoszono 4 marca 1924 r.
Udzielono 17 września 1925 r.

Przy wielkiej ilości skoroszytów zachodzi pewna trudność w wyszukaniu potrzebnego skoroszytu, zwłaszcza jeżeli skoroszyt jest cienki tak, że nie można umieścić napisu na grzbiecie.

Tej trudności starano się zapobiec w ten sposób, że umieszczano na dolnej krawędzi skoroszytu, w prawym jego rogu „języczek” z odpowiednim napisem.

W ten sposób sprowadzono szukanie napisów na grzbietach do szukania tychże na jęczyczkach, które należało odchyłać za każdym razem.

Szukanie możnaby było uprościć, gdyby w zespole większej ilości skoroszytów „języczki” były odpowiednio rozmieszczone na krawędzi skoroszytów, a więc nie stale na tem samym miejscu u wszystkich skoroszy-

tów, jak to jest obecnie w użyciu, gdyż wówczas wszystkie jęczyczki nakrywają się wzajemnie; należy je zatem umieścić na każdym skoroszycie w innem miejscu krawędzi skoroszytu.

Gdybyśmy na przykład przyjęli długość dolnej krawędzi skoroszytu równą 24 cm, zaś szerokość jęczyczka 3 cm, to umieścilibyśmy jęczyczki na tej krawędzi skoroszytu tak, że jęczyzek pierwszego skoroszytu — licząc np. od lewego rogu dolnego — zająłby część krawędzi do trzeciego cm, w skoroszycie drugim od trzeciego do szóstego, w skoroszycie trzecim od szóstego do dziewiątego centymetra długości krawędzi i t. d.; w ten sposób można rozmieścić jęczyczki na dolnych krawędziach ośmiu skoroszytów tak, że napisy na wszystkich ję-

zyczkach będą równocześnie widoczne i czytelne, jakkolwiek skoroszyty leżą na sobie.

W ten sam sposób rozmieścić można na krawędzi pionowej skoroszytu również sporą ilość nie nakrywających się jęczyczków, a mianowicie przy przeciętnej wysokości skoroszytów równej 33 cm rozmieścić można 11 „jęczyczków”.

Można więc ułożyć na sobie 19 skoroszytów tak, że napisy na nich umieszczone będą widoczne.

Z zasadą rozmaitego rozmieszczenia jęczyczków połączyć można dla osiągnięcia wyżej wymienionego celu jeszcze tę zasadę, że długość jęczyczków jest rozmaita u tych skoroszytów, u których, wyczerpawszy możliwość rozmaitego rozmieszczenia jęczyczków według krawędzi należy jęczyczki umieścić znowu w tem samym położeniu tak, że one będą się nakrywały. Przyjawszy powyższe wymiary, przy których można przy zespole 19 skoroszytów rozmieścić jęczyczki w rozmaitych miejscach krawędzi dolnej i prawej skoroszytów, należy, chcąc zespół skoroszytów zwiększyć, skoroszyt dwudziesty zaopatrzyć w jęczyzek, który przykryje jakiś jeden z poprzednich 19 jęczyczków, na przykład pierwszy. Jeżeli jednak nadać jęczyczkowi dwudziestemu długość większą aniżeli jęczyczkowi pierwszemu, to mimo to, że jęczyczki te częściowo się nakryją, języ-

czek 20 będzie posiadał nie nakrytą taką część, o jaką jest dłuższy od jęczyczka 1-go. Na tej nienakrytej części można umieścić napis, który będzie widoczny na pierwszy rzut oka (bez szukania) dzięki tej różnej długości. Zależnie od tego, ile zastosuje się różnych długości jęczyczków, można uzyskać zespoły o dowolnej ilości skoroszytów, przyczem jęczyzek każdego dwudziestego skoroszytu (licząc od góry) musi być dłuższy niż odpowiedni jęczyzek skoroszytu poprzedniej grupy. Przyjawszy sześć rozmaitych długości jęczyczków, można przy powyższych wymiarach otrzymać zespół, składający się z 114 skoroszytów, przy których napisy są jednocześnie widoczne.

Zastrzeżenie patentowe.

Zespół skoroszytów, zaopatrzonych w „jęczyczki”, znamienny tem, że jęczyczki te rozmieszczone są wzdłuż krawędzi skoroszytów w różnych miejscach tych krawędzi oraz posiadają różną długość rosnącą w miarę ilości partji skoroszytów, układanych pod siebie tak, że wszystkie skoroszyty całego zespołu posiadają powierzchnie jęczyczków w całości lub w części nienakryte, dzięki czemu umieszczone na nich napisy są jednocześnie widoczne.

Arnold Bolland.